Armenian
God is His Own Interpreter
64-0205

Sermons By
William Marrion Branham

"… in the days of the voice …" Rev. 10:7

ԱՍՏՎԱԾ ԻՐ ԻՍԿ ՄԵԿՆԱԲԱՆՆԷ

Բեյկերսֆիլդ, Կալիֆոռնիայի նահանգ, ԱՄՆ
Փետրվարի 5 1964, երեկո

Introduction

The remarkable ministry of William Branham was the response of the Holy Spirit to the prophecies of the Scriptures in Malachi 4:5,6, Luke 17:30, and Revelations 10:7. This worldwide ministry has been the culmination of many other Bible prophecies, and a continuation of the working of God by His Spirit at this End time. This ministry was spoken of in the Scriptures, to prepare the people for the Second Coming of Jesus Christ.

We pray that the printed Word will become written in your heart as you prayerfully read this message.

While every effort has been made to provide an accurate unabridged transcription, the English audio files are the best representation of the sermons spoken by Bro Branham.

Audio and transcribed versions of over 1,100 sermons preached by William Branham are available for free downloading and printing in many languages at:

www.messagehub.info

This work may be copied and distributed as long as it is copied entirely, not modified, and distributed free of charge.

153 Եկեք: Հավատու՞մ եք, որ Աստված կարող է բժշկել հոդաբորբը: Գնացեք, հավատացեք, և Աստված ձեզ կբժշկի:

154 Շատ լավ, եկեք: Հավատու՞մ եք ողջ սրտով: Հավատու՞մ եք: Սա նույնպես հոդաբորբ է: Հավատու՞մ եք, որ Աստված կարող է ձեզ բժշկել: Շարունակեք հավատալ և ասեք. «Շնորհակալություն, Տեր»:

Քանի՞սդ եք հավատում: Դուք հավատու՞մ եք:

155 Այստեղ նստած կարմիր շրջազգեստով կինը բարձրացրել է իր ձեռքը. նա տառապում է արյան շատ բարձր ճնշումից: Հավատու՞մ եք, որ Աստված կարող է ձեզ բժշկել: Շատ լավ, դրեք ձեր ձեռքը ձեր կողքին նստած կնոջ վրա և ասեք, որ նրա ձայնը վերականգնվելու է: Ամեն:

Ահա: Ամեն: Հավատու՞մ եք: Հավատք ունեցեք:

156 Այստեղ նստած մի մարդ տառապում է արյունազեղումից: Հավատու՞մ եք, որ բժշկվելու եք:

157 Ձեր կողքին նստած կինը նույնպես տառապում է արյունազեղումից և մեջքի ցավ ունի: Հավատու՞մ եք, որ Աստված ձեզ բժշկելու է: Բարձրացրեք ձեր ձեռքը և ընդունեք այն: Հավատացեք:

158 Ձեր կողքին նստած կինը սրունքների և ազդրի ցավեր ունի: Հավատու՞մ եք, որ դա ճիշտ է: Հավատու՞մ եք, որ բժշկվելու եք: Ուրեմն բարձրացրեք ձեր ձեռքը և ասեք. «Ես ընդունում եմ այն»:

159 Ձեր կողքին նստած կինը տառապում է վարակից: Սա երիտասարդ կին է, որն ակնոց է դնում: Հավատու՞մ եք, որ Աստված կարող է բժշկել այդ վարակը: Բարձրացրեք ձեր ձեռքը և ասեք. «Ես ընդունում եմ այն»: Շատ լավ, հավատացեք Նրան:

160 Ձեր կողքին նստած կինը տառապում է երիկամի պատճառով: Հավատու՞մ եք, որ Աստված կարող է բժշկել երիկամային հիվանդությունները: Շատ լավ, բարձրացրեք ձեր ձեռքը և ընդունեք այն:

161 Ձեր կողքին նստած փոքրիկ աղջիկը խպիպ ունի: Հավատու՞մ եք, որ Աստված կբժշկի խպիպը: Բարձրացրեք ձեր ձեռքը և ընդունեք Նրան:

162 Քանի՞սդ եք հավատում ողջ սրտով: Ուրեմն կանգնեք և ընդունեք այն: Կանգնեք Աբրահամի, Իսահակի և Հակոբի Աստծո ներկայության մեջ:

Տեր Հիսուս Քրիստոսի անունով թող Սուրբ Հոգին հիմա իջնի այս դահլիճում և բժշկի ամեն մարդու, որ գտնվում է Իր աստվածային ներկայության մեջ:

ԱՍՏՎԱԾ ԻՐ ԻՍԿ ՄԵԿՆԱԲԱՆՆԷ

1 Աղոթք. «Երկնավոր Հայր, Քո մի խոսքն ավելի կարևոր է, քան այն ամենը, ինչ մարդ կարող է անել կամ ասել, որովհետև մարդիկ սպասում են Քեզ տեսնել: Շնորհակալ ենք, որ այս երեկո մարդիկ եկել են և ակնկալում են ինչ-որ բան տեսնել: Երբ մարդիկ ծարավ են ինչ-որ բանի, պետք է պատասխան տրվի, որովհետև անդունդը անդունդին է կանչում: Եվ մենք այստեղ ենք այս երեկո, որովհետև նույն փափագն է դրվել հովիվների և ժողովրդի սրտերում՝ լռությամբ գալ Քո առջև խնդրելու Քո ողորմությունն ու օրհնությունը, որովհետև հավատում են, որ Դու ուզում ես բժշկել հիվանդներին, փրկել կորսվածներին և բացահայտել Քո Խոսքը:

2 Երկնային Հայր, խնդրում ենք, որ շնորհես այդ, որովհետև ամեն երեկո խոնարհությամբ Քեզ ենք սպասում: Թող իջնի Սուրբ Հոգին, և ոչ ոք չնայի, թե ինչ է կատարվում իր շուրջը, որպեսզի կարողանա միայն Աստծուն տեսնել: Թող այնպիսի աղաղակ դուրս գա Աստծո ծարավ ժողովրդից, որ արթնություն լինի երկրով մեկ, որ ամեն եկեղեցի լցվի ծարավ հոգիներով, որ մեղավորները խնդրեն Աստծո ողորմությունը, և Սուրբ Հոգին բժշկի հիվանդներին, քայլել տա անդամալույծներին և հարություն տա մեռածներին: Շնորհիր մեզ այն բաները, որոնք խոստացված են Քո Խոսքում:

3 Ե՛կ մեզ մոտ այս երեկո, Տեր Հիսուս և կատարիր Քո խոստումը: Մենք հավատում ենք, որ Դու նույնն ես երեկ, այսօր և հավիտյան: Հավատում ենք, որ Քո խոստումները չեն կարող անկատար մնալ: Երկինքն ու երկիրը կանցնեն, բայց Քո Խոսքը չի անցնի: Բացիր մեր միտքը, որ հասկանանք Սուրբ Հոգու գործը և Աստծո զորությունը, որպեսզի Նա այսօր մեր մեջ բացահայտի խոստումի Խոսքը: Խնդրում ենք Քեզ Հիսուսի անունով: Ամեն»:

4 Այս երեկո եկեք նայենք 2 Պետր.1:15-21 համարները: Կկարդանք 15-րդ համարից սկսած. «Բայց ջանք էլ կանեմ, որ աշխարհից իմ դուրս գալուց հետո միշտ կարողանաք այդ բաները հիշել: Որովհետև մենք ոչ թե վարպետությամբ հնարված առասպելների հետևելով ձեզ ցույց տվեցինք մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի զորությունն ու գալուստը, այլ Նրա մեծափառությանն ականատես լինելով»: Սիրում եմ կարդալ այս խոսքերը՝ «ականատես լինելով»: Մենք առասպելներ չենք պատմում, այլ ականատես ենք եղել այն բաներին, որոնց մասին խոսում ենք:

5 «Որովհետև Նա Հայր Աստծուց պատիվ ու փառք ընդունեց, երբ այն վայելչության փառքից այսպիսի ձայն եկավ Իրեն. «Դա է իմ սիրելի Որդին, որին ես հավանել եմ»: Եվ երկնքից եկած այս ձայնը մենք լսեցինք, երբ Նրա հետ այն սուրբ լեռան վրա էինք: Եվ մարգարեական ավելի հաստատ խոսքն ունենք, որ եթե դրան ուշադրություն դարձնեք, լավ կանեք, որ մութ տեղը լույս է տալիս, մինչև որ օրը լուսանա, և առավոտյան աստղը ծագի մեր սրտերում: Բայց նախ սա իմացեք, որ Գրքերի ամեն մարգարեություն իր հատուկ մեկնությունը չունի: Որովհետև երբեք մի մարգարեություն մարդու կամքի համաձայն չի տրվել, այլ Աստծո մարդիկ խոսեցին Սուրբ

Հոգուց մղված»:

6 Թող Աստված օրհնի Իր Խոսքի ընթերցումը: Ես մտադիր եմ որպես թեմա ընտրել սա՝ «Աստված Իր իսկ մեկնաբանն է»:

7 Մենք ապրում ենք խառնաշփոթության ժամանակաշրջանում. տղամարդիկ և կանայք այլևս չգիտեն, թե ինչ են անում, որովհետև անկարգությունն իշխում է ամենուր: Թվում է, թե այդ անկարգության պատճառը տարբեր բաներ են, բայց իրականում դա սատանայի գործն է:

8 Աստված կարող է մարդկանց արդարությամբ դատել միայն որոշակի չափանիշի վրա հիմնվելով: Սուրբ Գիրքն ասում է, որ Նա բոլոր մարդկանց դատելու է Հիսուս Քրիստոսով, իսկ Հիսուս Քրիստոսը Խոսքն է: Հովհաննեսի ավետարանի առաջին գլխում ասվում է. *«Սկզբում էր Բանը (Խոսքը), և Բանն Աստծո մոտ էր, և Բանն Աստված էր… Եվ Բանը մարմին եղավ ու մեր մեջ բնակվեց, և Նրա փառքը տեսանք որպես Հորից եղած Միածնի փառք՝ լի շնորհով ու ճշմարտությամբ»* (Հովh.1:1,14):

9 Եթե այսօր տեսնում ենք Նրա հատկություններից մեկի դրսևորումը, սկզբում Նա նույնիսկ Աստված չէր կոչվում, այլ «Հավիտենական», որովհետև «Աստված» նշանակում է «պաշտամունքի առարկա»: Սկզբում ոչինչ չկար, որ Նրան պաշտեր: Նա Հավիտենականն էր, ամեն իմաստության աղբյուրը, որի մեջ չկար ո՛չ ատոմ, ո՛չ մոլեկուլ, ո՛չ լույս, ո՛չ էլ ուրիշ բան, այլ Աստված կամ Նա, ում հիմա ճանաչում ենք որպես Աստված, հավիտենական հզոր Հոգին է, որը երբեք սկիզբ չի ունեցել և վերջ էլ չի ունենա: Նա այնտեղ էր: Նրա մեջ էին բոլոր հատկությունները՝ Աստծո, Հոր, Որդու, Փրկչի, Բժշկողի: Բոլոր այդ հատկությունները Նրա մեջ էին: Նրա աստվածության բացահայտման տարբեր եղանակները պարզապես Նրա հատկությունների արտահայտումն են եղել:

10 Ես նկատի ունեմ, որ Նրա հատկությունները Նրա մտքերն են: Խոսքը արտահայտված միտքն է: Այդ ամենը Նրա մտքի մեջ էր, որովհետև Նա ասաց. «Թող լինի…» և եղավ:

11 Մի՛ մոռացեք, քրիստոնյանե՛ր, որ դուք Նրա մտքում էիք, երկիրը ստեղծվելուց առաջ և Նրա մտքերի արտահայտումն եք: Մինչև աշխարհի ստեղծումը դուք Քրիստոսի մեջ էիք: Ամեն: Սկզբում դուք Աստծո մեջ էիք, և դա ձեզ դարձնում է Նրա ենթակաները: Եվ այս բոլոր բաների միասնությունն Աստված է, Նա մարմին դարձավ, շոշափելի դարձավ, մարդիկ կարողացան դիպչել Նրան և տեսնել, թե ով է Աստված՝ ամեն բանի հեղինակը:

12 Վերջերս մի հավաքույթի ժամանակ մի մարդ ինձ ասաց. «Բրանհամ եղբայր, դուք սխալ մեկնություն եք տալիս, ձեր բացատրությունը ճիշտ չէ»:

13 Ամեն դեպքում, եթե գնաք մեթոդականների մոտ, նրանք կասեն, որ մկրտականները ճիշտ չեն մեկնում, մկրտականներն էլ նույնը կասեն հոգեգալստականների մասին, հոգեգալստականները՝ միադավանների մասին, նրանք էլ՝ Աստծո ժողովների մասին:

142 Հավատու՞մ եք: Հավատու՞մ եք, որ Հիսուս Քրիստոսն է գործում: Սա Նրա Խոսքն է: Երբ մարդիկ մերժում են Խոսքը, մարդուն չեն մերժում. սա Նրա Խոսքն է: Խոսքն են մի կողմ դրել, որն այլևս չի կարողանում ներս մտնել:

143 Այս կինն ինձ անծանոթ է: Ես նրան երբեք չեմ տեսել: Աստված կարող է բժշկել: Բայց գուցե դուք ոչ թե բժշկության, այլ ուրիշ բանի կարիք ունեք: Եթե Աստված բացատրի ինձ, թե որն է ձեր պրոբլեմը, կհավատա՞ք: Առաջին հերթին դուք ուզում եք, որ աղոթենք ձեր ականջի համար: Ձեր մի ականջը խուլ է: Դա այդպես է: Ճիշտ է: Մյուս կողմից, դուք վատ սովորություն ունեք, որից ուզում եք ազատվել: Դուք ծխում եք: Դրեք ձեր մատը լավ լսող ականջի մեջ: Շատ լավ: Այժմ հավատացեք Աստծուն և շարունակեք ձեր ճանապարհը և այլևս մի՛ ծխեք: Գնացեք և թող Աստված օրհնի ձեզ: Տեսա՞ք, թե ինչ կատարվեց: Մի՞թե Նա իրական չէ՞:

144 Ես ձեզ չեմ ճանաչում: Մենք անծանոթ ենք իրար: Ես ձեզ երբեք չեմ տեսել, բայց Աստված ճանաչում է ձեզ: Եթե Աստված ձեր մասին ինչ-որ բան ասի, դուք կհավատա՞ք:

145 Ողջ եկեղեցին կհավատա՞: Այստեղ ինչ-որ մեկը ճանաչու՞մ է այս կնոջը: Շատ լավ, ուրեմն կիմանաք՝ ճիշտ է դա, թե ոչ: Դա պետք է ապացուցի, որ սա ճշմարիտ է:

146 Դուք տեսաք, թե մի քանի րոպե առաջ ինչ կատարվեց այստեղ: Ես երերում եմ, որովհետև ամեն ինչ մթնում է աչքերիս առաջ: Սա զանազանությունն է: Սուրբ Հոգին է գործում, ոչ թե ես: Սա այսօրվա համար խոստացված Խոսքն է: Առաքյալների օրերից ի վեր սա չէր կատարվել: Բայց ասվել է, որ անմիջապես մարդու Որդու գալստից առաջ այնպես կլինի, ինչպես Ղովտի օրերում էր: Անհավատները չեն հավատում դրան. նրանք չեն կարող հավատալ: Բայց հավատացյալները հավատում են:

147 Հիմա եթե Սուրբ Հոգին հայտնի, քանի՞սդ կհավատաք ամբողջ սրտով: Ուզու՞մ եք բարձրացնել ձեր ձեռքը:

148 Դուք վիրավորվել եք: Վթարի եք ենթարկվել, և ձեր վզաողերը տեղաշարժվել են: Վնասվել է նաև ձեր երիկամներից մեկը: Ճի՞շտ է: Հավատու՞մ եք: Դուք կբժշկվեք: Փառք Տիրոջը:

149 Հավատու՞մ եք, որ Աստված կարող է բժշկել երիկամներիի վնասվածքները: Ուրեմն գնացեք և ընդունեք ձեր բժշկությունը:

150 Եկեք, տիկին: Նայեք այս կողմը: Հավատու՞մ եք, որ Աստված կարող է բժշկել սրտի հիվանդությունները: Շատ լավ, շարունակեք ձեր ճանապարհը և ընդունեք ձեր բժշկությունը:

151 Եկեք այստեղ: Հավատու՞մ եք, որ Աստված կարող է բժշկել ձեր մեջքը: Գնացեք և հավատացեք: Պարզապես հավատացեք Աստծուն. դա միակ բանն է, որ կարող եք անել:

152 Եկեք, տիկին: Հավատու՞մ եք, որ Աստված կարող է բժշկել ստամոքսի հիվանդությունները: Գնացեք, ընթրեք և հավատացեք ողջ սրտով:

135 Իմ հետևում կանգնած կինը պետք է մեռներ, եթե չբժշկվեր: Վերջերս մի մարդ արդեն աղոթել է նրա համար: Նա քաղցկեղ ունի: Նա կրծքի և թոքերի քաղցկեղ ունի: Աղոթել են նրա համար և նա ջանում է հավատքով ընդունել, որ ինքը բժշկված է: Դա է «Այսպես է ասում Տերը»: Ճի՞շտ է այդ, տիկին (տիկինը պատասխանում է՝ «անշուշտ». ծան. խմբ.): Եթե դա ճիշտ է, ձեռքով նշան արեք եկեղեցուն: Աբրահամի Աստվածը միշտ կենդանի է: Շատ լավ, շարունակեք հավատալ և կբժշկվեք: Ամեն:

Հավատու՞մ եք դուք:

136 Այստեղ մի կին կա. շարքի ծայրից երկրորդն է: Երբ ես շրջվեցի, նրա թևի շուրջը ինչ-որ բան տեսա: Դա արյան ճնշումն է: Նրա արյան ճնշումը շատ բարձր է: Այդպե՞ս է, տիկին: Բարձրացրեք ձեր ձեռքը: Եթե հավատում եք, ձեր ճնշումը կիջնի: Աբրահամի Աստվածը միշտ ներկա է: Նա միշտ այն է, ինչ եղել է՝ Աստծո Խոսքը այս օրվա համար:

137 Ինչպե՞ս եք ձեզ զգում: Հավատու՞մ եք հիմա: Հավատացե՛ք Աստծուն: Նա գրեթե երեխա է: Աստված գիտի ձեր սիրտը, երիտասարդ աղջիկ, բայց ես չգիտեմ: Հավատու՞մ եք, որ Աստված կարող է ինձ հայտնել, թե ինչ է պատահել: Կհավատա՞ք Նրան, եթե հայտնեմ այդ: Դուք ձեզ համար չեք աղոթում, այլ ուրիշի՝ ձեր եղբոր: Նա ծանր հիվանդ է: Նա հյուսիսային մի քաղաքում է՝ Տուլարում: Նա հիվանդանոցում է, սպիտակարյունություն ունի և բժիշկները նրան անհույս են համարում: Ոչ մի հույս չկա: Դա ճի՞շտ է: Հավատու՞մ եք: (Աղջիկը լաց լինելով ասում է՝ «այո». ծան. խմբ.) Շատ լավ, ի՞նչ կա ձեր ձեռքում: Վերցրեք և դրեք նրա վրա: Եվ մի կասկածեք: Հավատացե՛ք: Ամեն:

138 Հավատու՞մ եք: Ես այս կնոջը երբեք չեմ տեսել իմ կյանքում: Բայց Աստված միշտ Աստված է մնում: Ասացեք, մի՞թե մարդը կարող էր անել այդ: Սա մարդու գործ չէ: Այն Աստվածն է գործում, որը ըստ Հիսուս Քրիստոսի խոստումի այստեղ պետք է լիներ վերջին օրերում և հաստատեր Իր անձը ինչպես Սոդոմի օրերում (անմիջապես Աբրահամի սերնդի հայտնվելուց առաջ):

139 Ես չեմ ճանաչում այս կնոջը: Մենք անծանոթ ենք իրար, կարծում եմ, որ առաջին անգամ ենք հանդիպում: Հավատու՞մ եք, որ Նրա ծառան եմ: Հավատու՞մ եք, որ սա Նրա Խոսքն է: Խոսքը զանազանում է սրտի խորհուրդներն ու մտադրությունները: Ճի՞շտ է այդ: Խոսքը նաև բժշկում է, եթե հավատաք: Դուք հավատու՞մ եք: Մի ստվեր է իջել ձեզ վրա, սև ստվեր: Դա քաղցկեղն է: Հավատու՞մ եք, որ Աստված կարող է ասել, թե որտեղ է այդ քաղցկեղը: Դա աղիքներում է, այդպես էլ ասել է բժիշկը: Հավատու՞մ եք հիմա, որ կբժշկվեք: Գնացեք և մի՛ կասկածեք, և Աստված կբժշկի ձեզ: Ամեն:

140 Բոլորդ հավատու՞մ եք: Սա հենց այն է, ինչ Նա խոստացել էր: Հավատացե՛ք Աստծուն, մի՛ կասկածեք:

141 Մենք անծանոթ ենք իրար: Ես ձեզ չեմ ճանաչում: Եթե մենք անծանոթ ենք իրար, բարձրացնենք մեր ձեռքը, որ եկեղեցին իմանա այդ: Ես այս կնոջը երբեք չեմ տեսել իմ կյանքում:

Յուրաքանչյուրն ասում է, որ ուրիշը սխալ է մեկնում:

14 Բայց Աստված Իր իսկ մեկնաբանն է: Նրան պետք չէ, որ ինչ-որ մեկը բացատրի Իրեն: Նա Ինքն է տալիս Իր սեփական մեկնությունը: Ո՞վ է այն մարդը, որ հավակնում է բացատրել Աստծուն: Աստված Իր իսկ մեկնաբանն է:

15 Սկզբում Աստված ասաց. «Թող լույս լինի» և լույս եղավ: Դա եղավ մեկնությունը: Երբ Աստված ինչ-որ բան է ասում, դա կատարվում է, և այդպիսով Աստված ապացուցում է, որ Ինքն է Իր Խոսքի մեկնաբանը, և Իր Խոսքը ճշմարիտ է: Երբ Նա ասաց «Թող լույս լինի», դա նախ թաքնված էր Իր մտքում, և դա այն ժամանակ, երբ լույսի նման ոչ մի բան գոյություն չուներ: Հետո երբ Նա արտահայտեց Իր Խոսքը, լույսը ժայթքեց երկնքում: Դա էր մեկնությունը: Նա մեկնաբանի կարիք չուներ, որովհետև Աստված ասաց, և դա կատարվեց: Աստված խոսում է, ինչ-որ բան կատարվում է, և ահա Նրա Խոսքը մեկնաբանված է: Մի՞թե մարդիկ չեն կարողանում տեսնել սա:

16 Աստված խոսեց Ծննդոց գրքում և սկզբից ի վեր բաժանեց Իր Խոսքը յուրաքանչյուր ժամանակաշրջանի համար, սկզբից մինչև վերջ, բայց բոլոր այս դարերի ընթացքում Աստծո ժողովուրդը ավելի լավ բան չգտավ, քան խառնել ասված Խոսքը իր սեփական ավանդույթների և այլ բաների հետ: Թե՛ Հին, թե՛ Նոր Կտակարաններում Աստված միշտ մարգարեներ է ուղարկել: Աստծո Խոսքը գալիս է մարգարեի մոտ: Ինչպե՞ս:

Աստծո Խոսքի հայտնությամբ: Եվ Աստծո հայտնությունն ինքը վկայում է՝ ճիշտ է դա թե ոչ: Ոչ ոք կարիք չունի մեկնելու: Խոսքը մեկնում է ինքն իրեն: Աստված կատարում է Իր խոստումը:

17 Ուրեմն ի՞նչ օգուտ ունի որևէ այլ բան ավելացնելը: Աստված խոստում է տալիս և հետո կատարում է այն: Ո՞ր մեղավորը կհամարձակվեր ասել, որ այդ մեկնությունը ճիշտ չէ, երբ Աստված Ինքն է տալիս Իր սեփական մեկնությունը: Աստված մեկնաբանի կարիք չունի: Նա մեկնում է Ինքն Իրեն՝ կատարելով Իր խոստումը:

18 Ո՛հ, եթե միայն եկեղեցին կարողանար տեսնել սա և այն խոստումները, որոնք բաժին են ընկել ամեն ժամանակաշրջանին: Բոլոր ժամանակաշրջաններում և առանձնապես եկեղեցու յոթ շրջաններում Աստված հսկել է, որ կատարվի այն, ինչ Նա որոշել է և խոստացել: Ոչինչ անկատար չմնաց: Այն, ինչ Նա հաղորդել էր, կատարեց:

19 Աստված ասաց Եսայի 7:14 համարում. «Կույսը կհղիանա», և դա կատարվեց: Ո՞վ ուրեմն կարող էր մեկնել այդ խոսքը: Աստված Ինքը տվեց մեկնությունը: Ոչինչ չի կարելի ավելացնել, որովհետև Աստված ասաց, որ այդպես կլինի, և եղավ: Բայց եկեղեցին չափազանց կույր էր այն տեսնելու համար: Նրանք դրա վերաբերյալ իրենց սեփական գաղափարներն ունեին, իսկ դա այնքան տարբեր էր իրենց սպասածից:

20 Պետրոսն այդ է ակնարկում, երբ ասում է. «Աստված բացահայտեց Քրիստոսին Իր Խոսքով, երբ ասաց. «Սա է Իմ սիրելի

Որդին»: Երբ Նա ասում էր այդ, հավատացյալների մի բազմություն կանգնած էին Նրա առջև: Քրիստոսը Աստծո հայտնությունն էր: Նա միշտ Քրիստոսին բացահայտել է Իր Խոսքով, որովհետև Քրիստոսը Խոսքն է:

21 Քրիստոսը Նոյի մեջ էր, հավատու՞մ եք: Նոյն ասաց. «Անձրև է գալու, և երկիրը կործանվելու է» (Ծննդ. 6:17): Ոչ մի մեկնություն պետք չէր: Անձրևը եկավ, որովհետև Աստված Նոյի միջոցով հայտնել էր, որ գալու է: Նոյը մարգարե էր, և դրա ապացույցն այն էր, որ նրա ասածը կատարվեց: Ուրեմն կարիք չկա մեկնելու:

22 Նրա շուրջը գտնվողներից շատերն ասում էին. «Նա չի հասկանում, թե ինչ է խոսում»:

23 Բայց Աստված խոստացել էր. «Եթե մարգարեն ձեր մեջ է, և նրա ասածը կատարվում է, լսեք նրան»: Դա այդպես է, որովհետև դա ճշմարտությունն է: Պետք է դա լինի Խոսքի համաձայն: Նոյը ներդաշնակ էր Խոսքի հետ, որովհետև երբ նա մարգարեացավ, որ անձրև է գալու, եկավ: Այստեղ էլ մեկնությունն ավելորդ է, որովհետև այն, ինչ Նա ասել է, կատարվում է:

24 Երբ Եսային մարգարեացավ՝ «Կույսը կհղիանա», նա հղիացավ և դա կատարվեց: Դա լիովին արտասովոր իրադարձություն էր: Մենք գիտենք, որ շատ դարեր անցան, մինչև կույսը հղիացավ:

25 Այդ փաստն այնքան արտասովոր էր, որ Հովսեփը՝ իր նշանածը (արդար և բարի մարդ), բոլորովին չէր ուզում այդ մասին հրապարակավ խոսել: Հասկանու՞մ եք, թե դա ինչքան դժվար էր նրա համար: Որովհետև այն ժամանակ նշանդրեքը չեղյալ հայտարարելը նույնքան լուրջ էր, որքան ամուսնալուծությունը:

26 Որովհետև նա համարվում էր ամուսնացած: Այն ժամանակ նշանդրեքը չեղյալ հայտարարելը դիտվում էր որպես շնություն: Բնականաբար Հովսեփին կարող էր թվալ, որ Մարիամը փորձում էր իր մեջ ապաստան փնտրել՝ իր արժանապատվությունը պահելու համար, որովհետև նա մայր էր դառնալու միայն նշանված լինելով, առանց ամուսնանալու: Ըստ օրենքի նա պետք է քարկոծվեր:

27 Հովսեփը՝ նրա փեսացուն, արդար մարդ էր և հավատում էր Աստծուն: Մարիամը բարձրացրեց իր գեղեցիկ, քնքուշ աչքերը և ասաց. «Հովսե՛փ, Գաբրիել հրեշտակապետը ինձ այցելեց և ասաց, որ ես կհղիանամ առանց այր մարդու ճանաչելու»:

28 Հովսեփը պետք է քններ Սուրբ Գիրքը, որովհետև դա գրված էր մարգարեություններում: Նորից Աստված մեկնում էր Իր սեփական Խոսքը: Բայց կատարվածը չափազանց արտասովոր էր:

29 Այդ նույն դժվարությունը կա ամեն ժամանակաշրջանում. Աստծո Խոսքը օտար է մարդկանց համար և երբեմն նրանց թվում է արտասովոր: Բայց Աստված միշտ ինչ-որ անսովոր բան է անում: Հաճախ, երբ Նա գործում է, Աստված օգտագործում է անսովոր միջոցներ, որոնք հակառակ են աշխարհիկ համակարգերին: Մարդիկ փորձում են ամեն բան հասկանալ իրենց ձևով, բայց Աստված միջամտում է և կատարում արտասովոր բաներ:

հոգեգալստական պատգամաբերին և հարանվանությունների պատգամաբերին: Տեսնում ենք, թե ինչպես են նրանք բերում այդ նշանը: Բիլլի Գրեհեմն իսկապես բանիմաց աստվածաբան է, նրանցից մեկը, ում հավատում են հարանվանությունները: Օրալ Ռոբերտսը բժշկում է մարդկանց իսկապես ըստ Պենտեկոստեի:

127 Բայց ուրիշ բան է խոստացվել Աբրահամի սերնդի համար: Պետք է ինչ-որ բան կատարվի հարանվանություններից դուրս և հավաքի մարդկանց:

128 Տեսեք, ես չեմ ճանաչում այս կնոջը: Ես չեմ նայելու նրան: Եթե Աստված նրան ինչ-որ բան հայտնի, լինի դա նյութական, ֆինանսական, կամ առողջությանը վերաբերող որևէ բան, նա կիմանա, ճիշտ է դա թե ոչ:

129 Եթե Նա այս երեկո անի այն, ինչ արել է այն ժամանակ, կհավատա՞ք այն Աստծուն, որը ըստ Հիսուս Քրիստոսի խոստումի լինելու էր այստեղ վերջին օրերում: Քանի՞սդ եք հավատում, որ մեր ապրած ժամանակաշրջանը նման է Սոդոմի ապրած ժամանակաշրջանին, որ ողջ աշխարհը գտնվում է սոդոմական վիճակում: Քանի՞սդ եք հավատում, որ այն, ինչ ասացի այս երեկո, ճշմարտությունն է: Ուրեմն, Աբրահամի սերունդ և զավակներ, հավատացե՛ք Աստծուն:

130 Այժմ դուք պետք է ձեր մտքից հանեք, որ այն, ինչ ասելու եմ այս կնոջը գալիս է այն բանից, որ ես դեմքին եմ նայում կամ, որ սա հեռազգացություն է: Բոլոր նրանք, ովքեր լսել են հեռազգացության մասին, գիտեն, որ դա հնարավոր չի: Երբևէ տեսե՞լ եք, որ հեռազգացը Ավետարան քարոզի: Երբևէ տեսե՞լ եք, որ որևէ ոգեհմա քարոզի Ավետարանը, հրաշքներ և նշաններ անի և քարոզի Հիսուս Քրիստոսին:

131 Տեսնու՞մ եք, այդ ամենը կատարվում է մարդկանց գլխում: Նրանք կույր են: Աստվածաշունչն ասում է, որ նրանք կույր պետք է լինեին: «Գոռոզ, ամբարտավան, ավելի հաճոյասեր, քան աստվածասեր, բանսարկու, անժուժկալ, անբարեսեր, աստվածապաշտության կերպարանքն ունեն, բայց նրա զորությունն ուրացել են»:

132 Հիսուսը չասա՞ց Մատթ.24:24 համարում, որ վերջին օրերում երկու հոգիներն այնքան նման կլինեն իրար, որ եթե հնարավոր լիներ, ընտրյալներն էլ կմոլորվեն: Բայց դա հնարավոր չէ: Նրանք Աստծո մտքերում են եղել հենց սկզբից, նրանք Աստծո մի մասն են:

133 Այժմ, Աբրահամի, Իսահակի և Հակոբի Աստված, հայտնիր այս երեկո, որ այն ինչ ասացի Քո մասին, դա ճշմարտությունն է: Թող Քո ծառաները խոնարհությամբ մի կողմ դնեն իրենց մտքերը, որպեսզի դու կարողանաս օգտագործել իրենց Քո փառքի համար: Հիսուսի՝ Աստծո Որդու անունով: Ամեն:

134 Ի՞նչ է պարգևը: Դա այնպիսի բան չի, որը դուք վերցնում եք և հետո դրա վերաբերյալ ձեր միտքը փոխում: Ո՛չ, ո՛չ: Պարգևի էությունն այն է, որ իմանաք, թե ինչպես պետք է ձեզ մի կողմ դնեք, որ Աստված ձեզ օգտագործի:

մասին ոչինչ չգիտեմ: Բարձրացրեք ձեր ձեռքը: Հասկանու՞մ եք, թե ինչ եմ ուզում ձեզ ասել, բարեկամներս: Քրիստոսն է արել այդ խոստումը: Այն գրվել է: Ե՞րբ պետք է դա կատարվեր: Վերջին օրերում, Տիրոջ գալստից անմիջապես առաջ: Ճի՞շտ է այդ: Դա պետք է հիմա կատարվեր:

118 Դա այն Խոսքն է, որ մարգարեությամբ տրվել է այսօր: Սա Լյութերի ժամանակվա լույսը չէ, ոչ էլ Ուեսլեյի ժամանակվանը, ոչ էլ նույնիսկ հոգեգալստական շարժման: Լույսը գնաց իր ճանապարհով: Լյութերի ժամանակվա լույսը շատ լավ է, մեթոդականներինը՝ նույնպես, նույնն էլ վերաբերում է մկրտական և հոգեգալստական եկեղեցիներին: Բոլոր այդ եկեղեցիներից մարդիկ կան, որ նստած են այստեղ այս երեկո: Խոսքն անհատներին չի վերաբերում:

119 Դուք երբեք չէիք կարող Լյութերի պատգամը ասել մեթոդականին, որովհետև նա հավատում է սրբացմանը: Իսկ Լյութերը չէր հավատում:

120 Դուք երբեք չէիք կարող հոգեգալստականին ասել, որ սրբացումով ամեն բան վերջանում է, որովհետև նա տեսել է պարգևների վերականգնումը: Նա չի հավատա դրան, որովհետև նա իրոք ստացել է պարգևները: Իսկ հիմա մենք եկեղեցու վերջին շրջանում ենք. Աստվածաշունչն ասում է, որ այլևս ուրիշ շրջան չի լինելու:

121 Բայց պետք է մարդիկ հավաքվեն, և դրան ենք մենք հասնում: Այժմ հիշեք, որ դա վերջին նշանն է: Սպասու՞մ ենք մենք խոստումի որդուն: Բարձրացրեք ձեր ձեռքը: Ուրեմն, Աբրահամի սերունդ, ստացիր քո նշանը: Այդ նշանը Բաբելոնում չէ, հարանվանությունների աշխարհում չէ: Այն ձեր մեջ է, որ չեք գտնվում այդ խառնաշփոթության մեջ: Հավատացե՛ք դրան:

122 Ահա այս կինը ինձ լիովին անծանոթ է, մենք գրեթե նույն տարիքի ենք: Ես կյանքում չեմ տեսել նրան: Եթե կարող եմ նրան բժշկել, կբժշկեմ: Ես ոչինչ չգիտեմ նրա մասին: Տեսա՞ք, որ մի քանի րոպե առաջ նա բարձրացրեց իր ձեռքը:

123 Այսօր բոլոր թերթիկները խառնել են: Առաջին համարն այստեղ է, տասներորդը՝ այնտեղ և այլն: Ամեն ինչ խառնել են, հետո կանչում են, և մարդիկ գալիս են բոլոր կողմերից: Կան մարդիկ, որոնք աղոթքի թերթիկ չունեն, պարզապես նստած են և հավատում են:

124 Արթնացեք այս երեկո և տեսեք, թե որ ժամն է: Գրեթե չափազանց ուշ է, բարեկամներս, գրեթե չափազանց ուշ:

125 Աբրահամի Աստվածը մեռելներից հարություն տվեց Հիսուսին, և Հիսուսը խոստացավ, որ այս վերջին օրը Հրեշտակը (Աստված մարդկային մարմնում) կկատարի նույն նշանները, որոնք կատարվեցին Աբրահամի առջև խոստումի որդու գալստից անմիջապես առաջ:

126 Հիմա տեսնում ենք բոլոր այս ատոմային ռումբերը, բոլոր այս հարանվանություններին և թե, ինչ խառնաշփոթության մեջ են նրանք գտնվում: Մենք տեսնում ենք Բիլլի Գրեհեմին և Օրալ Ռոբերտսին՝

30 Ինչպե՞ս կարող է կույսը հղիանալ: Հովսեփն անկեղծ էր և ուզում էր իմանալ Աստծո կամքը:

31 Այն ժամանակ Աստված երազում ասում է նրան. «Հովսեփ, Դավթի որդի, քո կնոջը Մարիամին քեզ մոտ առնելուց մի՛ վախենա, որովհետև նրա մեջ ծնունդ առածը Սուրբ Հոգուց է» (Մատթ.1:20): Աստծո զորությունը հովանի էր նրան:

32 Նկատե՞լ եք, որ երազում Աստված զրուցում է Հովսեփի հետ: Գիտենք, որ Աստված տալիս է երազներ և դրանց միջոցով խոսում է մարդկանց հետ: Այնուամենայնիվ երազները երկրորդական միջոց են, որովհետև կարող են սխալ կամ ճիշտ հասկացվել, կախված այն բանից, թե մեկնությունը ճիշտ է եղել, թե ոչ: Մինչդեռ Հովսեփը մեկնության կարիք չունեցավ, որովհետև Աստված ուղղակիորեն խոսեց նրա հետ. այն ժամանակ երկրում ոչ մի մարգարե չկար, որ մեկներ երազը. 400 տարի է, որ ոչ մի մարգարե չէր հայտնվել Իսրայելում: Այսպիսով, Աստված, որ հոգ էր տանում Իր Որդու համար, Հովսեփի հետ խոսեց մի երազով, որը ոչ մի մեկնության կարիք չուներ: Նա նրան ասաց. «քո կնոջը Մարիամին քեզ մոտ առնելուց մի՛ վախենա, որովհետև նրա մեջ ծնունդ առածը Աստծո Որդի է»: Դա մեկնության կարիք չուներ:

33 Աստված տալիս է Իր սեփական մեկնությունը ազնիվ և անկեղծ սրտին: Տղամարդի՛կ և կանա՛յք, դուք, որ ձգտում եք քննել Աստծո խորհուրդները, եթե դուք ազնիվ և անկեղծ եք և հավատում եք, Աստված ձեզ կհասկացնի Իր ձևով: Նախ իմացեք, թե արդյոք դա խոստացված է: Եթե Հովսեփը հեռացած լիներ ավանդույթներից և վերադառնար Աստվածաշնչին, կգտներ, որ Եսային արդեն մարգարեացել էր, թե ինչ էր պատահելու երիտասարդ աղջկան:

34 Այն, ինչ վերաբերում էր Քրիստոսի ծննդին և դրա հետ կապված իրադարձություններին, հաղորդվել էր Սուրբ Գրքում սուրբ մարգարեների միջոցով, ինչպես Պետրոսն է ասում իր նամակում (1 Պետր.1:20): Ոչ ոք իրավունք չունի դրանց տալ իր անձնական մեկնությունը: Այդ ամենը կատարվեց ճիշտ այնպես, ինչպես Աստված ասել էր: Աստծո խոստացված Խոսքը կատարվեց այն օրը: Դա կատարվեց, որովհետև Աստված էր ասել:

35 Նրանց, ովքեր չէին կարող հասկանալ Հիսուսի ծառայությունը, որովհետև շատ զորավոր և արտասովոր էր, Նա ասում է. *«Քննեցե՛ք գրքերը, որոնցով դուք ուզում եք հավիտենական կյանք ունենալ, և նրանք են, որ վկայում են իմ մասին»*: «Միայն Սուրբ Գիրքն է ասում, թե ով եմ Ես»:

36 Տեսնում եք, Աստված ուղարկեց Խոսքը ճիշտ ժամանակին: Այդ օրը Աստծո հայտնության օրն էր. Նա Էմմանուելն է՝ Աստված մեզ հետ, և Նրա անունը կկոչվի Սքանչելի, Խորհրդական, Հզոր Աստված, Հավիտենության Հայր, Խաղաղության Իշխան: Նրա անունը կլինի Էմմանուել՝ Աստված մեզ հետ: Աստված Դավթի մեջ էր, Մովսեսի մեջ էր: Եվ միշտ Աստված հայտնվում էր ճիշտ ժամանակին: Բայց այդ ժամանակ, 2000 տարի առաջ, Աստված ասել էր, որ կույսը կհղիանա

և որդի կծնի, և Նա կլինի «Աստված մեզ հետ»:

37 Նրանք նրան խաչեցին Ինքն Իրեն Աստված հռչակելու և շաբաթը չպահելու համար: Բայց Նա Աստված էր, շաբաթի Տերը: Նա սովորական մարդ կամ մարգարե չէր, թեև նաև մարդ էր և մարգարե. Նա Աստված-մարգարե էր և Խոսքի իրականացումը, ինչպես Աստված էր ասել: Նա աղաղակեց. *«Ձեզանից ո՞վ կարող է Ինձ մեղքի համար հանդիմանել»* (Հովh.8:46) և *«Քննեցե՛ք գրքերը, որոնցով դուք ուզում եք հավիտենական կյանք ունենալ, և նրանք են, որ վկայում են իմ մասին»* (Հովh.5:39): Բայց նրանց ավանդույթները… Նրանք ապրում էին ուրիշ ժամանակաշրջանի արտացոլանքով:

38 Մի քանի շաբաթ առաջ քարոզում էի «Որևէ արտացոլանքի մեջ ապրելու» վերաբերյալ: Ցոլքը, օդատեսիլի նման, կարող է առաջանալ արևի ճառագայթների արտացոլանքից և լինել միայն պատրանք: Ուրիշ ժամանակաշրջանի ցոլքը պատրանք է: Մարդիկ միշտ փորձել են իրենց քայլերը համապատասխանեցնել շատ տարիներ առաջ կատարված իրադարձություններին: Լյութերականները շարունակում են ապրել լյութերական ժամանակաշրջանի արտացոլանքով: Լյութերին տրված հայտնության լույսը հրաշալի էր իր ժամանակաշրջանում, ինչպես, որ Ուեսլեյին տրված հայտնությունը լավ էր իր ժամանակաշրջանում, նույնիսկ հոգեգալստականները ունեցան իրենց ժամանակաշրջանը: Բայց, ինչպես սանդուղքի վրա, ուրիշ աստիճաններ էլ պիտի բարձրանանք: Մենք ուրիշ ժամանակաշրջանում ենք ապրում և պետք է առաջ շարժվենք և ժամանակ չկորցնենք հետ նայելով:

39 Երբ կանգ ենք առնում ինչ-որ բանի վրա, կարծում ենք, թե հասանք նպատակին: Սկսում ենք ապրել ավանդույթներով, որոնք գուցե ճիշտ էին իրենց ժամանակին, բայց մենք պետք է առաջ շարժվենք: Քննենք Սուրբ Գիրքը՝ տեսնելու համար, թե որն է մեր օրերի համար տրված խոստումը. այնժամ կտեսնենք, թե որտեղ ենք գտնվում, ուր ենք հասել:

40 Սերտելով Սուրբ Գիրքը՝ Լյութերը կարող էր տեսնել, թե որ ժամանակաշրջանում էր ապրում: Դուք էլ կարող եք տեսնել, թե ինչ է խոստացվել, օրինակ ինչպիսի հեծյալ հայտնվեց, և ով նրան հակադրվեց. դա մարդու ճարպկությունն էր Ռեֆորմացիայում: Նման դիտողություններ կարող էին արվել Վեսլեյի ժամանակաշրջանի համար, հետո անցնելով Պենտեկոստեի ժամանակաշրջանով՝ հասնում ենք մեր ապրած ժամանակին: Հետևեք իրադարձությունների ընթացքին: Ահա թե ինչու Հիսուսն ասաց. «Քննեք Գրքերը՝ իմանալու համար, թե ուր ենք հասել»:

41 Ես հավատում եմ, որ շատ մոտ ենք Աստծո Որդու գալստյանը: Հիմա ոչ միայն այն ժամանակաշրջանն է, այլև հենց այն ժամը, որում Նա կարող է հայտնվել ցանկացած պահի: Ես հավատում եմ, ինչպես Սուրբ Գիրքն է ասում, որ մենք այս աշխարհի պատմության վերջին ժամերում ենք ապրում: Ես դա տեսնում եմ իրադարձությունների ընթացքից: Ես տեսնում եմ, թե ինչպես եկեղեցիները էկումենիկ խորհուրդ մտնելով ընդունելու են գազանի դրոշմը: Ես տեսնում եմ

մեր տկարությունների համար: Ճի՞շտ է այդ: Քանի՞սդ եք հավատում դրան: Բարձրացրեք ձեր ձեռքը: Նա Քահանայապետ է, որ հուզվում է մեր տկարությունների համար:

107 Քանի՞սդ եք հավատում, որ Աստվածաշունչն ասում է, որ «Նա նույնն է երեկ, այսօր և հավիտյան»: Ուրեմն ինչպե՞ս Նա պետք է գործի այսօր: Ճիշտ այնպես, ինչպես գործել է երեկ: Դա ճի՞շտ է: Ինչպե՞ս է Նա գործում այս երեկո: Նա նստած է Մեծության աջ կողմում, ներկա է Իր մարմնի մեջ, և Սուրբ Հոգին հիմա այս դահլիճում է, որ ճանաչեցնի Նրան:

108 Այժմ նայեք: Ի՞նչ կատարվեց երբ այն կինը դիպչեց Նրա հագուստի ծայրին այն օրը: Նա աղոթքի քերթիկ չուներ, այլ դիպչեց Նրա հագուստին: Հենց որ Նա այդ արեց, Հիսուսը շրջվեց և ասաց. «Ո՞վ ինձ դիպչեց»:

109 Պետրոսը նրան հանդիմանեց ասելով. «Տե՛ր, Քո ասածը տրամաբանական չէ, Դու շրջապատված ես մարդկանցով, որոնք դիպչում են Քեզ, և Դու ասում ես. «Ո՞վ ինձ դիպչեց»:

110 Նա պատասխանեց. «Ես զգացի, որ Ինձանից զորություն դուրս եկավ»: Քանի՞սդ գիտեք սա: Նրանից զորություն դուրս եկավ: «Ես ինձ թույլ եմ զգում, որովհետև ինչ-որ մեկը այլ կերպ դիպչեց ինձ»: Նա շրջվեց և հայացքով բազմության միջից փնտրեց նրան, ումից գալիս էր այդ հավատքը:

111 Բոլորը հավաքված էին Նրա շուրջը և ասում էին. «Օ Ռաբբի՛, մենք հավատում ենք Քեզ»:

112 Բայց կար մեկը, որն իսկապես հավատում էր: Եվ նա դիպչեց Նրա հագուստին և բժշկվեց, որովհետև իր սրտում ասել էր, որ այդպես կլիներ, եթե դիպչեր:

113 Նա շրջվեց և հայացքով բազմության միջից փնտրեց նրան և գտավ: Ասաց, որ նրա արյունահոսությունը դադարել է, և նա բժշկված է: Ճի՞շտ է այդ: Այդպես է Նա գործում եկեղեցում:

114 Այժմ ես հայտարարում եմ, որ Նա մեռած չէ: Նա կենդանի է ինչպես միշտ: Հիսուսն Ինքն է ասել. «Ինչպես Նոյի օրերում էր, այնպես էլ մարդու Որդու գալստյան ժամանակ կլինի»:

115 Այժմ եթե Տերը մի պարգև է նախատեսել վերևից, ներքևից համապատասխան արձագանք պետք է լինի: Աստվածաշունչն ասում է, որ երբ Հիսուսը մտավ մի քաղաք, այնտեղ շատ հրաշքներ չարեց նրանց անհավատության համար: Ճի՞շտ է այդ: Այսօր էլ նույնն է: Միակ բանը, որ կարող եք անել, հավատալն է: Հավատքը միակ միջոցն է դրան հասնելու:

116 Աղոթքի շարքը պատրա՞ստ է: Այժմ տասը րոպեով ականծալից լռություն պահպանեք: Ես չգիտեմ, թե արդյոք կհասնեմ շարքի ծայրին. այստեղ քսանհինգից երեսուն հոգի կա: Այստեղ ձեզանից յուրաքանչյուրը գիտի, որ ես անծանոթ եմ իրենց և ոչինչ չգիտեմ ձեր մասին: Եթե այդպես է, բարձրացրեք ձեր ձեռքը:

117 Այժմ եկեղեցում ովքե՞ր են նրանք, որոնք գիտեն, որ ես իրենց

պատիժը նրա վրա եղավ, և Նրա վերքերով մենք բժշկվեցինք»:

100 Մենք հիշում ենք Դավթի այս խոսքերը. *«Որովհետև իմ մարմինը գերեզմանում չես թողնի, ոչ էլ Քո Սրբին ապականություն տեսնել կտաս»*: Եվ երրորդ օրը, երբ դեռ յոթանասուն երկու ժամ չէր անցել, և ապականությունը չէր սկսել իր գործը Նրա մարմնում, Նա հարություն առավ Աստծո Խոսքի համաձայն: Փարիսեցիներն ասացին. «Նրա մարմինը գողացել են», և հրեաները մինչև հիմա այդպես են հավատում: Բայց մենք հավատում ենք Քո Խոսքին, Տեր, որովհետև այն իրագործվել է: Հիսուս Քրիստոսը հարություն է առել: Նա ասել է. «Եվ ահա ամեն օր ձեզ հետ եմ մինչև աշխարհի վերջը»:

101 Մենք հավատում ենք, որ Դու նույնն ես, Տեր Հիսուս Քրիստոս, այսօր, ինչպես այն ժամանակ, երբ երկրի վրա էիր: Դու տեսնում ես աչքերը, ձեռքերը, ոտքերը, բերանները, հոգիները, մարմինները, որոնք Դու կարող ես օգտագործել Քեզ հայտնելու համար: Ո՛վ Աստված, սրբացրու մեզ այս երեկոյան, որպեսզի տեսնենք, որ Հիսուս Քրիստոսը կենդանի է մեր մեջ: Ո՛հ, թող Նա գա: Մենք ունենք այն նույն ծարավը, ինչ որ այն հույները, որոնք մի օր եկան և ասացին. «Տե՛ր, ուզում ենք տեսնել Հիսուսին»: Եվ նրանք տեսան: Ո՛հ, ինչքան հուզիչ պետք է լիներ Նրան տեսնելը:

102 Ո՛վ Աստված, Դու նույնն ես այսօր: Դու ասել ես, որ եթե քաղցած լինենք, Դու մեզ կհագեցնես, եթե փափագենք Քեզ տեսնել, կտեսնենք: Դու ասել ես. *«Մի քիչ ժամանակ էլ, և աշխարհն (անհավատները) Ինձ չի տեսնի, բայց դուք կտեսնեք, որովհետև ձեզ հետ և ձեր մեջ կլինեմ մինչև աշխարհի վերջը»*: Մենք գիտենք, որ Դու նույնն ես երեկ, այսօր և հավիտյան, Տե՛ր:

103 Քո Խոսքը քարոզվել է: Այն գրվել է: Ո՛վ Տեր, թող կատարվի այն հիմա Աստծո փառքի համար՝ ցույց տալու համար, որ Նա հաստատում է Իր Խոսքը: Ամեն»: Թող Աստված օրհնի ձեզ:

104 Այժմ ուզում եմ կանչել աղոթքի շարքը: Կարծեմ Բիլլին ասաց, որ հարյուրավոր թերթիկներ է բաժանել: Թերթիկների հետևում տարբեր տառեր կան գրված՝ Ա, Բ, Գ, Դ…

105 Կսկսենք Ա տառով թերթիկներից: Նրանք, ում թերթիկների վրա գրված են մեկ, երկու, երեք, չորս թվերը թող վեր կենան: Ես չեմ տեսնում չորս թիվը: Գուցե նա չի կարողանում վեր կենալ: Եթե այդպես է, թող նրա կողքին կանգնածը վեր կենա: Հետո կշարունակենք հինգ, վեց թվերը… մինչև քսանհինգը: Մոտեցեք այստեղ, հենց որ ձեր համարը կանչում են: Եթե ոմանք չեն կարողանում… Տեսնում եմ մի երիտասարդի, որը նստած է շարժասայլակի մեջ: Եթե ձեր համարը կանչել են, և դուք չեք կարողանում գալ, բարձրացրեք ձեր ձեռքը:

106 Այստեղ քանի՞սը կան, որոնք աղոթքի թերթիկ չունեն, բայց հիվանդ են: Բարձրացրեք ձեր ձեռքը: Հավատու՞մ եք: Հավատու՞մ եք, որ Նա նույնն է երեկ, այսօր և հավիտյան: Քանի՞սդ եք հավատում դրան: Նայեք բոլոր այդ ծառայություններին: Եղբայրներ, մի՞թե Աստվածաշունչը չի ասում, որ Նա Քահանայապետ է, որ հուզվում է

հռոմեական կայսրությունը, նրա գործելակերպը, ինչպես նաև ողջ կրոնական աշխարհի գործելակերպը: Ես տեսնում եմ, թե ինչպես են նրանք միաբանվում Ավետարանի լույսը հանգցնելու համար: Յուրաքանչյուրը պետք է նրանց պատկանի և նրանց լույսի տակ քայլի, և նրանցից դուրս ոչ ոք չի կարող գոյություն ունենալ: Հասնելով վերջին ժամանակներին՝ մեզ մնում է ավելի հաստատուն կերպով կառչել Աստծուց և հավատալ Նրա Խոսքին: Խոսքը միշտ ճշմարիտ է մնում:

42 Լավոդիկեի ժամանակաշրջանը եկեղեցու միակ շրջանն է, որում Քրիստոսին եկեղեցուց դուրս են արել: Հայտնության գրքում տեսնում ենք, որ Նա դրսում է և թակում է դուռը: Էկումենիկ խորհուրդը Նրան դուրս կհանի: Ինչպե՞ս դա կկատարվի: Նրանք կվերացնեն Խոսքը իրենց միջից, իսկ Նա Խոսքն է: Նա միշտ էլ եղել է և հիմա էլ Խոսքն է:

43 Աստվածաշունչն ասում է Եբր.4:12 համարում. «Որովհետև Աստծո Խոսքը կենդանի է ու զորավոր և ամեն երկսայրի սրից ավելի կտրուկ է և թափանցում է մինչև շնչի և ոգու, զոդվածների և ծուծի բաժանումը, և սրտի մտքերն ու խորհուրդները քննող է»: Նրանք պետք է իմանային, թե ով էր Նա:

44 Տեսեք, թե Հիսուսն ինչ ասաց և ինչ արեց Իր ժամանակ. մի օր իր ծառայության սկզբում Սիմոն Պետրոս անունով մի մարդ եկավ Նրա մոտ: Երբ Պետրոսը Նրան նայեց, Հիսուսն ասաց. «Դու Սիմոնն ես, Հովնանի որդին»: Նա գիտեր, որ Մովսեսն ասել էր. *«Ձեր Տեր Աստվածը ձեր եղբայրների միջից Ինձ նման մարգարե կհանի, ամեն բանում, ինչ որ ձեզ ասի, լսեցեք Նրան»*: Եվ ահա մի մարդ, որն իր կյանքում երբեք չէր տեսել Պետրոսին, ասում է. «Քո անունը Սիմոն է, դու Հովնանի որդին ես»: Հրեաների մեջ հարյուրավոր տարիներ շարունակ մարգարե չէր եղել, և ահա մի մարդ իրեն ասում է, թե ով է ինքը: Զարմանալի չէ, որ Նա ընդունեց:

45 Այդ ժամանակ Փիլիպոսը գնացել էր Նաթանայելին կանչելու, որը նստած էր ծառի տակ, հետո նրա հետ վերադարձավ Հիսուսի մոտ, որն ասաց. *«Ահա իսկական իսրայելացի, որի մեջ նենգություն չկա»: Նաթանայելը նրան ասաց. "Որտեղի՞ց ես Ինձ ճանաչում"*:

46 Հիսուսը պատասխանեց նրան. "Փիլիպոսը դեռ քեզ չկանչած՝ ես տեսա քեզ, որ թզենու տակ էիր":

47 *Նաթանայելն ասաց. «Ռաբբի՛, Դու Աստծո Որդին ես, Դու ես Իսրայելի թագավորը»*: Նա այդ գիտեր: Նա մեկնության կարիք չուներ, որովհետև հենց այդ էր ասել Եհովան:

48 Իսկ անհավատները կանգնած էին այնտեղ և ասում էին. «Այս մարդը Բեեղզեբուղ է, կախարդություն է անում, գուշակ է կամ նման մի բան»:

49 Հիսուսը նրանց նայեց և ասաց. «Դուք այսպես խոսում եք մարդու Որդու դեմ. դա ձեզ կներվի: Բայց երբ Սուրբ Հոգին գա, կանի նույն բաները, և եթե խոսեք այդ բաների դեմ, ձեզ չի ներվի ո՛չ այս, ո՛չ գալիք աշխարհում»: Նա մարգարեանում էր մեր ժամանակաշրջանի համար, երբ նույն բաները կատարվելու են, որովհետև Նա նույնն է

երեկ, այսօր և հավիտյան: Հիշեք, որ Հիսուս Քրիստոսը Մովսեսի մեջ էր:

50 Նա նաև Դավթի մեջ էր, երբ վերջինս, որպես մերժված թագավոր քայլում էր սարի վրա և լաց էր լինում Երուսաղեմի համար: Քրիստոսն էր Նրա մեջ: Մոտ 800 տարի հետո Դավթի Որդին Ձիթենյաց սարի վրա ուղղեց իր հայացքը Երուսաղեմին և լաց եղավ. «Երուսաղե՛մ, Երուսաղե՛մ, քանի անգամ ցանկացա քեզ հավաքել, ինչպես հավն է հավաքում իր ձագերին, բայց դու չուզեցիր»:

51 Նույնպես երբ Հովսեփը բանտում էր, Հիսուսը Հովսեփի մեջ էր: Երբ նա վաճառվեց երեսուն արծաթով, դարձյալ Հիսուսը նրա մեջ էր: Երբ Հովսեփը նշանակվեց Պետափրեսի տան վերակացու, Հիսուսն էր նրա մեջ: Փարավոնի աջ կողմում նստած, փող էր հնչում նրա առջև, երբ նա պալատից դուրս էր գալիս, ամեն ծունկ ծռվում էր նրա առջև. նորից Հիսուսն էր նրա մեջ: Ոչ մի մարդ չէր կարող գալ Փարավոնի մոտ առանց Հովսեփի, ոչ ոք չի կարող գալ Աստծո մոտ առանց Հիսուսի: Հենց Հիսուսի մեջ կատարվեց մարգարեական Խոսքը (Խոսքը մեզ Նրան ներկայացրել էր ստվերների և խորհրդապատկերների միջոցով):

52 Հիսուսը երկրի վրա էր և իրականացնում էր այն բոլոր բաները, որոնք մարգարեները ասել էին: Դրանով ճանաչեցին, որ Նա Աստծո Խոսքի հայտնությունն էր: Ոչ մի մեկնության կարիք չկար:

53 Երբ Նաթանայելը Նրան տեսավ, ասաց. «Դու ես Աստծո Որդին, Դու ես Իսրայելի թագավորը», որովհետև նա գիտեր, որ ուրիշ ոչ ոք չէր կարող նրան հայտնել այդ:

54 Նիկոդեմոսը գիշերով եկավ, նույն բանն ասաց փարիսեցիների համար: Բայց նրանք այնքան կապված էին իրենց էկումենիկ խորհրդի հետ, որ չկարողացան Նրան ընդունել: Նիկոդեմոսն ասաց այն, ինչին նրանք հավատում էին. «*Ռաբբի, մենք…*»: Ու՞մ նկատի ունի «մենք» ասելով: Մենք՝ խորհուրդը: *«Մենք գիտենք, որ Աստծո կողմից վարդապետ ես եկել, որովհետև ոչ ոք չի կարող այդ հրաշքներն անել, ինչ դու ես անում, եթե Աստված նրա հետ չլինի»* (Հովհ.3:2): Նրանք գիտեին և ճանաչում էին Նրան, բայց այնքան էին կապված իրենց Խորհրդի հետ, որ չկարողացան Նրան ընդունել:

55 Աստված այս վերջին քառասուն տարվա ընթացքում ցնցեց մեր ազգը Սուրբ Հոգու մկրտության միջոցով: Մինչդեռ շատ տղամարդիկ և կանայք դուրս են մնում այս ճշմարտությունից, որովհետև կապված են այն նույն սկզբունքներով: Ո՞րն է դրա պատճառը: Նրանք ապրում են ուրիշ ժամանակաշրջանի արտացոլանքով: Ամեն մարդ ուզում է լինել մեթոդական, երիցական, լյութերական կամ նման մի բան: Բայց գիտեք, դա պատրանք է:

56 Երբ Հիսուսը եկավ, նրանք ապրում էին Մովսեսի ժամանակի արտացոլանքով, որովհետև ասում էին. *«Մենք Մովսեսի աշակերտներն ենք»*:

57 Հիսուսը նրանց ասաց. «Եթե հավատայիք Մովսեսին, Ինձ էլ կհավատայիք, որովհետև Նա իմ մասին է գրել»:

հայտնվում, նա գալիս է Խոսքի հետ, որովհետև ունի այդ ժամանակի համար տրված Աստծո Խոսքը: Մարգարեն զանազանում է սրտերի խորհուրդները:

91 Հիսուս Քրիստոսն արեց այդ, որովհետև Խոսքի իրագործումն էր:

92 Հիսուսն ասաց. «Մարդու Որդու գալստյան ժամանակ այնպես կլինի, ինչպես Ղովտի օրերում էր»: Աստծո Հոգին կիջնի երկրի վրա և կապրի մարդկանց մեջ, Աստված կբացահայտվի նրանց մեջ: Ամեն: Հասկանու՞մ եք սա: Կկատարվեն այն բաները, որոնք կատարվեցին այն ժամանակ, երբ Աստված մարմնով հայտնվեց Աբրահամին, Սոդոմի ժամանակ: Հիշեք, որ նա սպասում էր խոստումի որդուն, և միայն այդ նշանից հետո հայտնվեց խոստումի որդին: Դա վերջին նշանն էր, որն Աբրահամի խումբը տեսավ խոստումի որդու գալստից առաջ: Ուշադրություն դարձրեք դրան: Իսկ հիմա հոգևոր եկեղեցին հասել է այդ ժամին:

93 Ինչ-որ մեկն ինձ ասաց. «Բրանհամ եղբայր, դու ասացիր, որ դա Աստվա՞ծ էր»:

94 Աստվածաշունչն է ասում, որ դա Աստված էր: Ոչ մի մեկնություն պետք չէր: Նա էլոհիմն է: Այդպես կոչեց Նրան Աբրահամը: Աստվածաշնչի յուրաքանչյուր ընթերցող գիտի, որ էլոհիմ նշանակում է «Նա, որ Ինքն Իրենով գոյություն ունի»: Նա է Առաջինն ու Վերջինը, Սկիզբն ու Վերջը:

95 Դա մարմնով հայտնված էլոհիմն էր, որ երկրային հագուստ էր հագել և մարդկային կերակուր կերավ: Ամեն: Դա նշան էր, որ վերջին օրերում նույնպես Աստված Իր ժողովրդի մեջ պիտի հայտնվեր մարդկային մարմնում: Հիսուսն ասաց. «Այն գործերը, որ ես եմ անում, դուք էլ կանեք: Մարդու Որդու գալստյան ժամանակ այնպես կլինի, ինչպես Ղովտի օրերում էր»: Դա էլ մեկնության կարիք չունի, այլ միայն ապացույց է պահանջում, միակ բանը, որ անհրաժեշտ է: Հավատու՞մ եք դրան: Խոնարհենք մեր գլուխները:

96 «Երկնային Հայր, գալիս ենք Քեզ Քո խոստումի համաձայն, որովհետև Դու ես մեզ ասել այդ բաները: Դու ես դրանք խոստացել: Քեզանից բացի ոչ ոք չի կարող ապացուցել Քո Խոսքի կենդանությունը: Դու այդ խոստացել ես: Դու ասացիր. «Թող լույս լինի» և լույս եղավ: Ոչ ոք չմեկնեց, այլ դա իրականացավ:

97 Եսայի մարգարեի միջոցով ասվեց, որ կույսը կհղիանա, և նա հղիացավ: Ոչ մի մեկնություն պետք չէր: Պարզապես դա կատարվեց:

98 Դու ասացիր, որ երբ Նա գա, կծնվի Բեթլեհեմում. «Եվ դու, ո՛վ Բեթլեհեմ Եփրաթա, փոքր ես Հուդայի հազարավորների մեջ, սակայն քեզանից պիտի դուրս գա ինձ համար Նա, ով իշխան կլինի Իսրայելին»:

99 Դու նախօրոք էիր հաղորդել այն գործերը, որոնք պետք է աներիր: Նախօրոք էր ասվել, թե ինչպես էր Նա դատվելու, ինչպես էր լաց լինելու խաչի վրա, ինչպես էին խոցվելու Նրա ձեռքերն ու ոտքերը: *«Բայց Նա մեր մեղքերի համար վիրավորվեց և մեր անօրենությունների համար հարվածվեց, մեր խաղաղության*

[81] Քննեք և տեսեք, թե արդյո՞ք դա Յիսուս Քրիստոսի ծառայությունը չէ՞: Նա նայում էր բազմությանը և տեսնում էր մարդկային մտքերը: Այդպես Նա հայտնեց Պետրոսին, թե ով է ինքը և ինչ է իր հոր անունը, նաև, թե որտեղից էր գալիս Նաթանայելը:

[82] Սամարուհին գալիս է ջրհորի մոտ և նա ասում է. *«Ինձ ջուր տուր խմեմ»:*

[83] Նա պատասխանում է. «Դու որ հրեա ես, ինչպե՞ս ես ինձանից ջուր ուզում խմելու, որ սամարացի կին եմ. չէ՞ որ հրեաները սամարացիների հետ չեն շփվում»:

[84] Յիսուսը պատասխանեց նրան և ասաց. «Եթե ճանաչեիր նրան, ով քեզ ասում է. «Ինձ ջուր տուր խմելու», ապա դու նրանից կխնդրեիր…»: Զրույցը շարունակվում է, և Նա ասում է. «Գնա' քո ամուսնուն կանչիր»: Նա պատասխանում է. «Ես ամուսին չունեմ»: Յիսուսը նրան ասաց. «Դու հինգ ամուսին ես ունեցել, և նա, ում հիմա ունես, քո ամուսինը չէ. դա ճիշտ ասացիր»:

[85] Տեսնու՞մ եք այս սամարուհու և ատյանի քահանաների միջև եղած տարբերությունը: Նրանք ապրում էին անցած ժամանակի արտացոլանքով և ասում էին. «Նա սատանայից է»: Նրանք պետք է ինչ-որ պատասխան տանեին իրենց համայնքին, որովհետև նրանց անդամները պահանջում էին այդ:

[86] Ուրեմն ի՞նչ ասաց այդ խեղճ կինը, որն արդեն ուներ նախասահմանված կյանքի սերմը: Նա հոգնել և ձանձրացել էր այն բոլոր բաներից, որ տեսել էր: Յուսահատված նա շրջում էր փողոցներում որպես անառակ կին: Բայց երբ տեսավ և լսեց Յիսուսին, ասաց. «Տե'ր, տեսնում եմ, որ Դու մարգարե ես: Մենք 400 տարուց ի վեր մարգարե չենք ունեցել, և մեզ ասել են, որ երբ Մեսիան գա, կանի այս գործերը»: Այո', այդ սերմն այնտեղ էր և կյանք ստացավ: Ինչու՞: Որովհետև այնտեղ էլ ոչ մի մեկնության կարիք չկար:

[87] Յիսուսը նրան ասաց. «Ես եմ, որ խոսում եմ քեզ հետ»: Դա չէր պահանջում ոչ մի լրացուցիչ մեկնություն: Նա հրաշք գործեց և վկայեց, որ Ինքն է Մեսիան: Դա Խոսքի ճշգրիտ հաստատումն էր: *«Ձեր Տեր Աստվածը ձեր եղբայրների միջից ինձ նման մարգարե կհանի»*,--- ասել էր Մովսեսը: Ի՞նչ էր այդ: Սուրբ Գրքում գրվածի հաստատումը:

[88] Այդ ժամանակ կինը վազեց քաղաք և աղաղակեց.«Եկեք, տեսեք մի մարդու, որն ինձ ասաց այն ամենը, ինչ արել եմ: Արդյո՞ք Նա է Քրիստոսը»:

[89] Յիշեք, որ դարձյալ Քրիստոսն էր այն մարդու մեջ, որը գտնվում էր վրանի հետևում, և չնայած դրան, կարող էր ասել, թե ինչ էր մտածում Սառան վրանի ներսում:

[90] «Որովհետև Աստծո Խոսքը կենդանի է ու զորավոր և ամեն երկսայրի սրից ավելի կտրուկ է և թափանցում է մինչև շնչի և ոգու, զոդվածների և ծուծի բաժանումը, և սրտի մտքերն ու խորհուրդները քննող է» (Եբր.4:12): Ամեն անգամ, երբ ասպարեզում մի մարգարե է

[58] Եթե իրոք Լյութերին ընդունած լինեինք, այս ժամանակաշրջանն էլ կճանաչեինք, նույնպես, եթե ընդունած լինեինք Ուեսլեյին, որովհետև Քրիստոսը նկարագրել է մեր ժամանակաշրջանը: Այն Խոսքը, որի իրագործումը տեսնում ենք հիմա, պետք է, որ այս ժամանակաշրջանում լիներ: Կարիք չկա, որ ինչ-որ մեկը մեկնի այն: Աստված Ինքը տալիս է Իր սեփական մեկնությունը:Աստված Ինքն է մեկնում, որովհետև միայն Նա կարող է այդ անել: Մարգարեական Խոսքի միակ ճշմարիտ մեկնությունը գտնվում է նրա ամբողջական իրագործման մեջ:

[59] Յիսուսն ասաց Յովհ.14:12 համարում. «Եթե մեկը Ինձ հավատա, ինքն էլ կանի այս գործերը, որ Ես եմ անում…»: Ասե՞լ է Նա այս խոսքերը: Այստեղ էլ մեկնությունն ավելորդ է: Եթե մեկն անում է այս գործերը, Աստված է նրա միջոցով անում:

[60] Նա նաև հաղորդել էր, որ մարդու Որդու գալստյան ժամանակ կլինի այնպես, ինչպես Ղովտի օրերում էր: Չէ՞ որ Յիսուսն է այդ ասել: Մեկնության կարիք չկա: Մարդիկ ասում են. «Ո՛հ, դա նշանակում է…»:

[61] Դա նշանակում է ճիշտ այն, ինչ Նա ասել է: *«Ինչպես Ղովտի օրերում էր, այնպես էլ կլինի մարդու Որդու գալստյան ժամանակ»*: Ի՞նչն էր առանձնահատուկ Ղովտի օրերում: Տեղափոխվենք այդ ժամանակաշրջանը:

[62] Մենք այնտեղ տեսնում ենք երեք կարգավիճակի մարդկանց՝ ճշմարիտ հավատացյալներ, կոչված հավատացյալներ և անհավատներ: Ի դեպ դա կարող է ասվել յուրաքանչյուր ժամանակաշրջանի համար: Սոդոմի բնակիչները անհավատներն էին, Ղովտը կոչված հավատացյալ էր:

[63] Աբրահամը ճշմարիտ հավատացյալ էր: Նրա հետ էր հաստատված ուխտը: Նա սպասում էր խոստացված որդու գալստյանը և հաստատուն էր մնում այդ սպասման մեջ: Ամեն: Ես այս «ամենը» ինքս ինձ չեմ ասում: «Ամեն» նշանակում է «թող այդպես լինի»: Աբրահամը Սոդոմում չէր ապրում, այլ բարձրության վրա, քաղաքից հեռու: Նա այսօրվա հոգևոր եկեղեցու խորհրդապատկերն է:

[64] Ղովտը խորհրդապատկերն է այսօրվա հարանվանական եկեղեցու, Սոդոմ քաղաքում: Նկատենք այս փաստը. Աստվածաշունչն ասում է, որ Ղովտի արդար հոգին ամեն օր տառապում էր իր շրջապատում գտնվող մարդկանց մեղքերի պատճառով: Ուրեմն ինչու՞ նա բավական քաջություն չուներ վեր կենալու և բողոքելու համար: Մեր օրերում եկեղեցիներում տեսնում ենք լավ մարդկանց, որոնք նստած են և պասիվ կերպով նայում են, թե ինչ է կատարվում իրենց շուրջը. կանայք տղամարդու հագուստ են կրում, տղամարդիկ պարսավելի արարքներ են թույլ տալիս, մինչ եկեղեցու մյուս անդամները գոլֆ են խաղում կիրակի օրը, զվարճանքի երեկույթների են մասնակցում, զբոսախնջույքի կամ լողավազան գնում եկեղեցի գնալու փոխարեն: Չորեքշաբթի երեկոյան մնում են տանը, իրենց հեռուստացույցի առջև նստած,

աղոթաժողովի գնալու փոխարեն: Ուղիղ մարդիկ լավ էլ զգում են, որ պետք է միջամտեն, բայց եկեղեցական խորհուրդը նրանց դուրս կվռնդի: Իրականում ի՞նչ է կատարվում: Ղովտի նման բավարարվում են պատուհանից նայելով և իրադարձությունների ընթացքը տեսնելով: Բայց նրանք վախենում են մեղքը մեղք կոչել:

65 Աբրահամը նրանց միջավայրին չէր պատկանում: Նա մի կողմ էր քաշվել: Նա հոգևոր եկեղեցու խորհրդապատկերն էր: Եվ տեսեք, թե ինչ կատարվեց: Դա վերջին ժամանակն էր, կրակը իջնելուց և այդ հեթանոսներին ոչնչացնելուց առաջ եղող ժամանակը: Դա նախապատկերն էր այն կրակի, որ այսօր պիտի իջնի հեթանոս աշխարհի վրա. նրանց թագավորությունները կփոշիանան և կոչնչանան: Երկինքները շառաչյունով կանցնեն և տարրերը կրակով վառված կհալվեն,--ասում է Տերը:

66 Այժմ փորձենք լուսաբանել սա: Աբրահամն ապրում էր քաղաքից դուրս, Սոդոմից դուրս, իսկ Ղովտն այնտեղ էր ընտրել իր բնակավայրը:

67 Բայց տարօրինակ բան կատարվեց. շոգ առավոտի վերջում. Աբրահամը տեսավ, որ երեք մարդիկ են գալիս իր մոտ: Նրանք կերպարանքով չէին տարբերվում ուրիշ մարդկանցից և առաջ էին գալիս: Աբրահամը նստած կաղնու տակ հանգստանում էր: Գուցե առավոտյան գնացել էր իր հոտերը նայելու և կեսօրին վերադարձել էր: Բայց այդ ճամփորդների մեջ մի առանձնահատուկ բան գրավեց նրա ուշադրությունը:

68 Երբ Աստված մոտենում է Իր ժողովրդին, միշտ ինչ-որ առանձնահատուկ բան կա, որ ուշադրություն է գրավում: Ինչ-որ բան խոսում է նրանց սրտերի հետ, ներքին համոզմունքով նրանք ճանաչում են Նրան:

69 Աբրահամն արագ գնաց նրանց ընդառաջ և ասաց. «Տե՛ր, եթե շնորհք գտա Քո առաջ, աղաչում եմ Քեզ, Քո ծառայից մի՛ անցնիր. թող մի քիչ ջուր բերվի և լվացեք ձեր ոտքերը և ծառի տակ հանգստացեք: Եվ ես մի պատառ հաց բերեմ, և ձեր սրտերը զորացրեք, հետո կգնաք, որովհետև սրա համար ձեր ծառայի մոտ եկաք»: Նրանք ընդունեցին հրավերը, և Աբրահամը վազեց դեպի հոտը, վերցրեց մի մատղաշ և լավ հորթ, մորթեց և տվեց ծառային, որ պատրաստի: Նաև վազեց վրան՝ Սառայի մոտ և խնդրեց նրան արագ կերակուր պատրաստել. «Արագ վերցրու երեք չափ շարմաղ ալյուր, հունցիր և գաթա պատրաստիր»: Հետո բերեց այդ ամենը և մատուցեց նրանց: Հետո նրանք նկատեցին, որ այս մենավոր մարդը, խոնարհելով աչքերը՝ հայացքն անընդհատ ուղղում էր Սոդոմի ուղղությամբ:

70 Դուք գիտեք, որ Աստվածաշունչն ասում է, որ այնուհետև ճամփորդներից երկուսը գնացին այնտեղ: Լավ հիշեք այս. նրանցից երկուսը գնացին Սոդոմ: Ես վկայակոչում եմ Հիսուսի ասածը: Երկուսը գնացին Սոդոմ՝ դուրս բերելու Ղովտին և նրանց, ովքեր պատրաստ կլինեին այնտեղից դուրս գալու: Այն երկուսը քարոզում

էին փրկության պատգամը, բայց երրորդը մնաց Աբրահամի մոտ: Ուշադրություն դարձրեք այդ նշանին: Ուրիշ նշան էլ եղավ Սոդոմում. մարդիկ կուրությամբ հարվածվեցին: Խոսքի քարոզչությունը միշտ կուրացնում է անհավատներին:

71 Իսկ այն մեկը կանգնած էր այնտեղ. Նա նշան տվեց Աբրահամին:

72 Արդեն նկատե՞լ եք այն փաստը, որին ոչ մի պատմաբան ուշադրություն չի դարձրել: Երբեք եկեղեցու պատմության ընթացքում չի հիշատակվում աշխարհի քրիստոնեական հարանավանությունների մոտ ուղարկված մի մարդ, որի անունը Աբրահամի նման վերջանա «համ»-ով: Բայց այսօր կա մեկը՝ Գ-ր-ա-հ-ա-մ: (անգլերենում՝ Graham, հայերենում գրվում է «Գրեհեմ»): Դա ճիշտ է: Որպես Աստծո ծառա՝ նա արտասովոր պատգամ ունի հարանվանությունների, քաղաքագետների մեջ և այլն: Աստված հրաշալի աշխատանք է կատարում Բիլլի Գրեհեմի միջոցով:

73 Երբ մի օր Բիլլի Գրեհեմին առաջարկեցին դնել իր թեկնածությունը ԱՄՆ-ի նախագահի պաշտոնի համար, նա կտրականապես մերժեց: Աստված օրհնի նրան դրա համար: Ընտրարշավի ընթացքում եղած բոլոր այդ «վիսկիով հանդիպումների» համար հենց սկզբից նա չէր կարող մասնակցել դրան: Այդ մարդկանց մեջ ծխախոտի մեծ գործարանները միլիոնավոր դոլարներ կծախսեին՝ նրա թեկնածությունը հանելու համար: Բայց Բիլլի Գրեհեմը նախընտրեց գնալ Աստծո ճանապարհով և պատգամաբեր լինել Սոդոմի բնակիչների համար:

74 Հիշեք, որ երեք ճամփորդներից մեկը մնաց Աբրահամի մոտ. մեկը մնաց, ոչ թե երկուսը, որոնք գնացին Սոդոմ՝ քարոզելու համար, ինչպես ժամանակակից ավետարանիչները: Նա, ով մնաց Աբրահամի մոտ, նրան նշան տվեց:

75 Հիշեք, որ նրան անունը «Աբրամ» էր, իսկ նրա կնոջ անունը՝ «Սարա»: Մի քանի օր առաջ Աստված հայտնվել էր նրան և ասել. «Քո անունը Աբրամ չասվի, այլ քո անունն Աբրահամ լինի» (Ծննդ.17:5): Տեսեք. Գրահամը վեց տառանի է, որը մարդու թիվ է, բայց Աբրահամը յոթ տառանի է, և երկուսն էլ վերջանում են «համ»-ով:

76 Աբրահամը խորհրդանշում է հոգևոր եկեղեցին: Ուշադրություն դարձրեք նրա հարցին. «Աբրահամ, ու՞ր է քո կին Սառան»: Նա ասաց «Աբրահամ», ոչ թե «Աբրամ», «Սառա», ոչ թե «Սարա»:

77 Աբրահամը պատասխանեց. «Նա վրանում է, Քո հետևում»:

78 Նա ասաց. «Ես կվերադառնամ Քեզ մոտ» Ուշադրություն դարձրեք «ես» անձնական դերանվանը ըստ Նրա տված խոստումի: Աստված էր ասում. «Ես կվերադառնամ քեզ մոտ»:

79 Եվ Սառան (ինչ-որ տեղ մենք նրան լավ ենք հասկանում) մտքում ծիծաղեց և մտածեց. «Պառավելուց հետո զվարճությու՞ն եմ ունենալու, տերս էլ(Աբրահամը) ծերացել է: Ո՛չ, դա անհնար է»:

80 Եվ այդ մարդը, որ Աստված էր մարմնի մեջ, ասաց. «Ինչու՞ Սառան կասկածեց»: Սառան վրանում էր, Նրա հետևում: